เนื้อสุกรเป็นเนื้อสัตว์ประเภทหนึ่งที่มีผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก และการผลิตเนื้อสุกรในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ โดยที่ผ่านมามีการตรวจพบสารเร่งเนื้อแดงตกค้างในฟาร์ม สุกรรวมทั้งปัญหาสารตกค้างอื่นๆในเนื้อสุกรที่วางจำหน่ายโดยเฉพาะสารปฏิชีวนะตลอดจนการปนเปื้อน ของเชื้อจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษซึ่งอาจส่งผลต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคได้ การวิจัยในครั้ง นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของกระบวนการฆ่า การขนส่งและการจัดจำหน่ายเนื้อสุกร ศึกษา ลักษณะการปนเปื้อนทางเคมีและจุลชีววิทยาของเนื้อสุกรที่โรงฆ่าและตลาดสด ตลอดจนการสำรวจความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติและความเชื่อต่อการวางจำหน่ายเนื้อสุกรในตลาด พื้นที่ทำการศึกษา ได้แก่ โรงฆ่าสุกร 5 โรง (พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช 3 โรง และพื้นที่จังหวัดพัทลุง 2 โรง) โดยสามารถแบ่งได้เป็นโรงฆ่าแบบ มาตรฐาน 3 โรง และโรงฆ่าแบบดั้งเดิม 2 โรง นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาในแผงจำหน่ายเนื้อสุกร 23 แผง จากตลาดสด 10 แห่ง ในพื้นที่ทำการศึกษา 2 จังหวัดดังกล่าว ทำการศึกษาลักษณะทั่วไปของกระบวนการ หม่า การขนส่งและการจัดจำหน่ายเนื้อสุกรโดยใช้แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์ ทำการศึกษาลักษณะการ ปนเปื้อนทางเคมี ได้แก่ ยาปฏิชีวนะตกค้าง (Tetracycline และ Penicillin) สารบอแรกซ์ และโลหะ (ตะกั่ว แคดเมียม และสารหนู) วิเคราะห์หายาปฏิชีวนะและสารบอแรกซ์ด้วยชุดทดสอบสำเร็จรูป และวิเคราะห์หา โลหะด้วยวิธี Inductively Couple Plasma (ICP) ทำการศึกษาลักษณะการปนเปื้อนทางจุลชีววิทยา ได้แก่ Coliform bacteria Escherichia coli Salmonella spp. และ Staphylococcus aureus ตามวิธีของ 3M Petrifilm Plate และ Bacteriological Analytical Manual ทำการศึกษาความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติและความ เชื่อต่อการวางจำหน่ายเนื้อสุกรในตลาดในผู้บริโภค 50 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่าโรงฆ่า สุกรทั้งในสองจังหวัดยังคงมีประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขลักษณะทั้งในส่วนของโรงฆ่าสัตว์ กรรมวิธีการ ฆ่า รวมถึงขั้นตอนการขนส่งและสุขลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานในโรงฆ่า พนักงานขนส่ง และผู้จำหน่าย ในตลาดสด โดยเฉพาะประเด็นการควบคุมอุณหภูมิซากสุกรขณะขนส่ง และการวางจำหน่าย ซึ่งอาจส่งผล ต่อความไม่ปลอดภัยของเนื้อสุกรในการบริโภค จากการเก็บตัวอย่างเนื้อสุกรและเครื่องในเพื่อตรวจสอบการ ้ปนเปื้อนทางเคมี 122 ตัวอย่าง ปรากฏว่า ผลการตรวจยาปฏิชีวนะตกค้าง พบ Tetracycline คิดเป็นร้อยละ 32.78 (40/ 122) และมี 1 ตัวอย่างที่ตรวจพบทั้ง Tetracycline และ Penicillin แต่ไม่พบสารเร่งเนื้อแดง สาร บอแรกซ์ และโลหะในตัวอย่างทั้งหมด และจากการสุ่มตัวอย่างเนื้อสุกร เครื่องใน อุปกรณ์ และบุคลากร สัมผัส เพื่อตรวจหาการปนเปื้อนทางจุลชีววิทยา ปรากฏว่าตรวจพบแบคทีเรียกลุ่ม coliform/E. coli จาก ตัวอย่างเนื้อสุกร เครื่องใน รวมทั้งอุปกรณ์และบุคลากรสัมผัส ในปริมาณที่แตกต่างกัน ตั้งแต่มีจำนวน CFU/ mL เท่ากับ 1 ถึงมีปริมาณมากจนนับไม่ได้ จากตัวอย่างน้ำหนัก 25 กรัม รวมถึงจากสำลีพันก้านไม้ที่ได้จาก การป้ายพื้นผิวสัมผัส คิดเป็นร้อยละ 44 (165/375) สำหรับ *E. coli* และคิดเป็นร้อยละ 38.93 (146/375)

สำหรับ coliform นอกจากนี้ยังตรวจพบ Salmonella spp. ได้จากตัวอย่างเนื้อสุกรและ/หรือเครื่องใน คิดเป็น ร้อยละ 2.32 (6/259) และตรวจพบ S. aureus ได้เป็นปริมาณมากจากพื้นผิวสัมผัส ทั้งที่เป็นอุปกรณ์และ/หรือบุคลากรคิดเป็นร้อยละ 57.78 (52/90) เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อสุกรและเครื่องใน (ร้อยละ 47.89: 102/213) โดยจากผลการศึกษาพบว่าเนื้อสุกรจากโรงฆ่าแบบดั้งเดิมมีการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรียสูงกว่า เนื้อสุกรจากโรงฆ่าแบบมาตรฐาน นอกจากนี้จากการสำรวจความรู้ ทัศนคติ การปฏิบัติและความเชื่อต่อการ วางจำหน่ายเนื้อสุกรในตลาด พบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมชื้อเนื้อสุกรที่ตลาดสด หลักเกณฑ์สำคัญที่ ผู้บริโภคใช้ในการพิจารณาชื้อเนื้อสุกรมากที่สุด คือความสดและความสะอาด โดยผู้บริโภคจะใช้สี กลิ่น และ เนื้อสัมผัสของเนื้อสุกรเป็นดัชนีลำคัญในการตัดสิน และจากผลการสำรวจยังพบว่า ผู้บริโภคขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการแช่เย็นเนื้อสุกรซึ่งผู้บริโภคเห็นว่าเนื้อสุกรแช่เย็นเป็นเนื้อที่ไม่สด

The production of pork, a favorite meat in Thailand has mostly been for local consumption. There has been reported that fresh pork meat and viscera sold at the rural markets often found to be tainted with chemicals such as Beta-Agonists, antibiotics, heavy metals, and food borne bacteria that can be harmful to health. The main purpose of this study was to find out how pork could be unsafe by investigating the production process of pork in southern Thailand, starting from slaughterhouses where swine were killed and the carcasses were cut into large pieces, the transportation of the large cuts from the slaughterhouses to local markets. and finally the way pork were cut into smaller pieces, displayed and sold to customers at the marketplaces. Five slaughterhouses (3 in Nakhon Si Thammarat and 2 in Phattalung) which included 3 modernized slaughterhouses and 2 older ones, and 10 local markets (altogether 23 shops/outlets) were chosen for the study. At each place, where appropriate, samples of meat were randomLy collected for microbial assay and chemicals analysis, along with the cotton buds-swabbed samples obtained from meat processing tools, floor of the transport vehicles and workers'/butchers' hands. Information on the environment and sanitation measure of each place were recorded and, where appropriate, interviews about the butchers' income, customers' opinion toward the products were conducted. Chemical analysis was for Beta-Agonist (Clenbuterol), antibiotics (Tetracycline and Penicillin), metals (Lead, Cadmium and Arsenic) and borax. For microbiological study, Coliform bacteria, Escherichia coli, Salmonella spp. and Staphylococcus aureus were assayed. It was found that, in general, there were improper handlings in the slaughtering process at some slaughterhouses and the transportation of meat to the markets was not done properly, and the handlings of pork at the markets by butchers were not according to sanitation standard. It was also found that all fresh pork cuts were left uncovered at room temperature at all time. Chemical analysis for antibiotics in pork showed that 40 of 122 samples were tainted with Tetracycline and 1 sample was tainted with both Tetracycline and Penicillin. No metal and Beta-Agonist was found in all samples. For bacterial assays of 375 samples which included pork meat, viscera, tools and personnel, it was found that the contamination of E. coli and coliform were at 44.00% (165/375) and 38.93% (146/ 375), respectively. Only 6 out of 259 samples (2.32 %) of pork meat (2) and viscera (4) were found to be contaminated with Salmonella spp. whereas S. aureus was found at 57.78 % (52/ 90) in tools and personnel and 47.89 % (102/213) in pork and viscera. More contamination of bacteria was found at the older slaughterhouses than at the modern ones. It was found that the majority of buyers preferred to buy pork at their local markets rather than at the supermarkets. Freshness and cleanliness determined by color, texture and odor of the products were the criteria for purchasing. It was also found that many buyers did not prefer meats kept at cold temperature which, they believe, were not fresh.